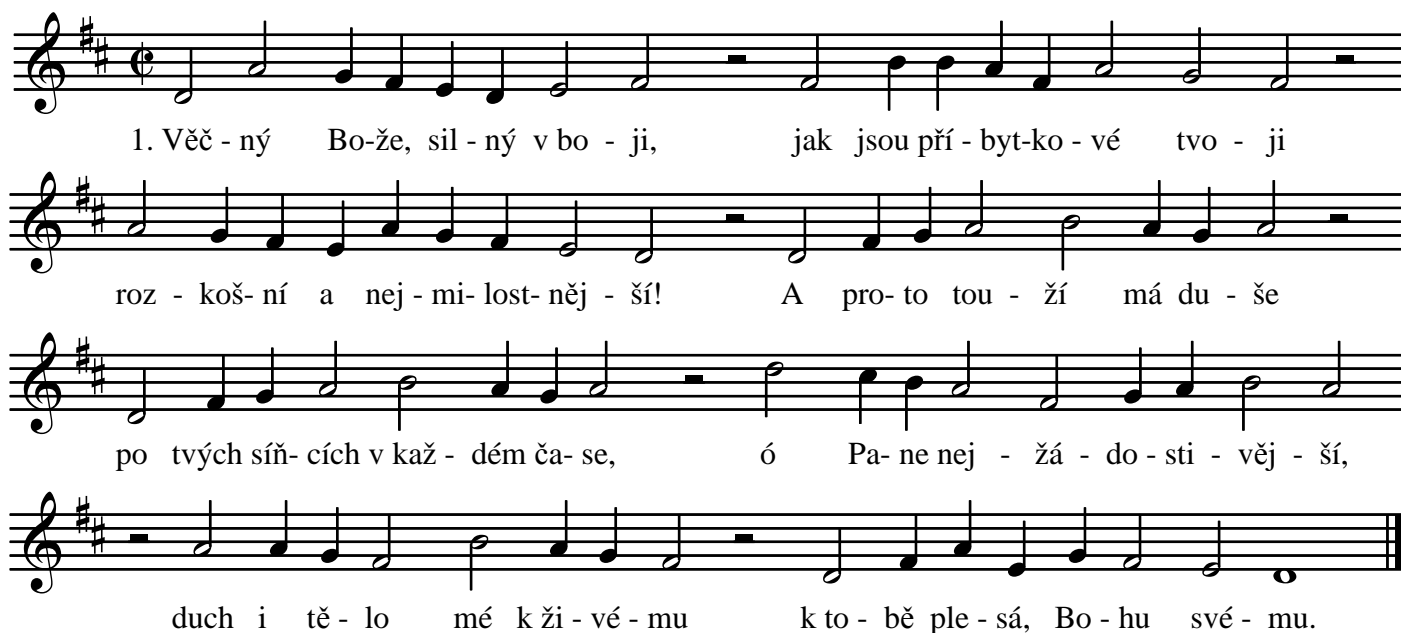

Žalm 84

Věčný Bože, silný v boji

Ženeva 1562

1. Věč - ný Bo-že, sil - ný v bo - ji, jak jsou pří - byt-ko - vé tvo - ji
roz - koš - ní a nej - mi - lost - něj - ší! A pro - to tou - ží má du - še
po tvých síň - cích v kaž - dém ča - se, ó Pa - ne nej - zá - do - sti - věj - ší,
duch i tě - lo mé k ži - vé - mu k to - bě ple - sá, Bo - hu své - mu.

2. I ten vrabec má své místo, též i vlaštovice hnízdo
pro mladé své při tvém oltáři.
Ach, služebník dokud pak tvůj, Králi věčný a Bože můj,
má býti vzdálen od tvé tváři?
Ó přeblyže jistě tomu, kdo tě stále ctí v tvém domu.
3. Blaze těm, kdo moci, síly od tebe v srdce nabyli
a přes údolí světa jdouce
po tvých stezkách s ochotností žízně, hladu, zhoubců zlosti
i všech se bíd odvažující,
byť bylo jim i hledati studnic neb dešťů čekati:
4. nic se toho nelekají, jedni druhé předstíhají,
až na Sión před Boha svého.
Ó Bože, jenž jsi věčný Pán, nám všemohoucností svou znám,
k mým prosbám nakloň ucha svého,
Bože Jákobův, můj Bože, zprošť mne, slyše, mého hoře.
5. Tys štít každého věrného, viz pomazaného svého,
den s tebou jediný prolítí
lépe jest než jinde tisíc, já sobě žádám mnohem víc:
vrat domu Páně strážným býti,
než uprostřed bezbožníků pánem nádherných příbytků.
6. Neb Bůh je nám vždycky slunce, nejmocnější náš obránce,
lásky i slávy nám udílí,
všem chodícím v upřímnosti dobré věci rád v hojnosti
on sám dodává v každou chvíli.
Ten jistě je přeblyžený, kdo skládá v něm své doufání.

J.Strejc / Sl.Radechovská